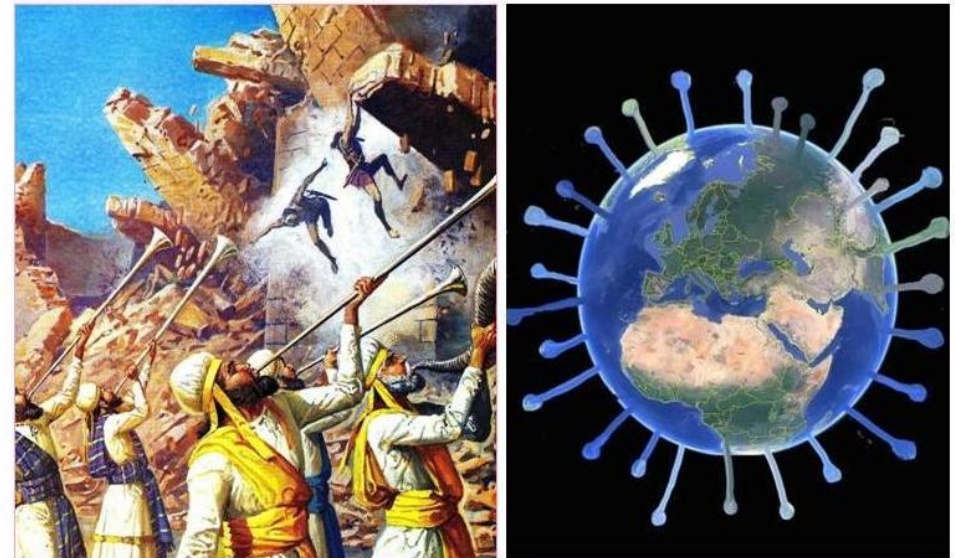

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
- 02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
- 03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
- 04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
- 05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
- 06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
- 07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
- 08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
- 09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
- 10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
- 11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του θερισμού)
- 12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
- 13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
- 14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
- 15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
- 16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφία;)
- 17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
- 18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
- 19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
- 20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
- 21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
- 22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευικό ΚΓ/23
- 23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
- 24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
- 25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
- 26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφαρμόζε η πρώτη εκκλησία;)
- 27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
- 28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
- 29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
- 31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
- 32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
- 33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
- 34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
- 35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
- 36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
- 37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μια προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
- 38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
- 39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
- 40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (ΡΙΚ Τζόινερ)
- 41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
- 42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
- 43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
- 44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
- 45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
- 46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
- 47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
- 48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
- 49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
- 50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
- 51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
- 52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
- 53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (Αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

"δοξολογία" ΕΝΑΝΤΙΟΝ "κορονοϊού"

	<p>Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" επιμέλεια - παρουσίαση: ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ</p>	<p>ΤΕΥΧΟΣ 21 Α' έκδοση: 03/2020</p>
---	--	--

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

τα τείχη του "κορονοϊού"
γκρεμίζονται με "δοξολογία"

*«Τότε αλάλαξεν ο λαός αλαλαγμόν μέγαν
και κατέπεσεν το τείχος εφ' εαυτό....»
(Ι.Ναυή ς'/6:20)*

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2020

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»
www.facebook.com/groups/filadelfos

ΕΚΔΟΣΗ ΠΡΩΤΗ: 03/2020

Απόσπασμα από το βιβλίο:
"ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ"
ΑΝΑΤΥΠΩΣΗ: 2024

◆
Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. - Viber - WhatsApp: 694 - 49 21 318

◆
SITE: www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)
Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»
Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com
alkiviadistzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (5 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & F. Channel 2
FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS
Filadelfos HOLY BIBLE

◆
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ στο FACEBOOK:
30.03.2020

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 35 - 7

ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ

Τα τείχη του "κορονοϊού" γκρεμίζονται με "δοξολογία"

1. ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Όταν συμβαίνουν γεγονότα που ανατρέπουν την πορεία της καθημερινότητάς μας, η αντίδραση των ανθρώπων είναι διαφορετική και πολλές φορές εξαρτάται από **το τι θεωρεί** ο καθένας μας ως πρώτιστο στη ζωή του, **σε τι δίνει** προτεραιότητα και **που στοχεύει** στη συνέχεια. Υπάρχουν περιπτώσεις που για να διασκεδάσει κάποιος την αμηχανία του, ή το φόβο του, ή την αβεβαιότητα του αύριο, δεν ενεργεί σαν άτομο, αλλά αρέσκεται να ενεργεί μαζί με άλλους και εκεί, σαν σύνολο, προβάλλει αυτό που πιστεύει ότι είναι το κατάλληλο για την περίπτωση.

Τέτοια γεγονότα, που δεν γνωρίζουν σύνορα, γεννήθηκαν από την ταχεία εξάπλωση της πανδημίας του κορονοϊού στις αρχές του 2020, όπου οι άνθρωποι μέσα στην καθημερινή πίεση των εξελίξεων και μέσα στον καταγιστικό βομβαρδισμό δυσάρεστων ειδήσεων από τα ΜΜΕ, άρχισαν, **ή να κλείνονται στον εαυτό μας**, παρουσιάζοντας εσωστρέφεια, **ή να δημιουργούν αυτοσχέδιες**, απρογραμμάτιστες εκδηλώσεις, τόσο για να δώσουν ένα μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας για τη λύση του προβλήματος, όσο και για να τονώσουν το πεσμένο ηθικό και των ιδίων, αλλά και του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, το οποίο καθημερινά υπερέβαινε τις ανθρώπινες δυνάμεις αντοχής για να εκτελέσει ευσυνειδήτητα τα καθήκοντά του.

Είχε γίνει πλέον καθεστώς, πολίτες διαφόρων κρατών, εφόσον δεν επιτρεπόταν η συγκέντρωσή τους σε δημόσιους χώρους, να βγαίνουν στα μπαλκόνια των σπιτιών τους και αυθόρμητα, χωρίς κανένα σχεδιασμό, να κάνουν **μια αυτοσχέδια χορωδία**, με μαέστρο την καρδιά του καθενός και η καρδιά τους να ανοίγει και να βγάζει προς τα έξω αυτό που φιλοξενούσε μέσα της. Αυτές τις χορωδίες τις ονομάσαμε **"χορωδίες μπαλκονιών"**. Όλοι οι συμμετέχοντες στις χορωδίες αυτές, μπροστά στον κοινό αόρατο εχθρό του κορονοϊού έγιναν ΕΝΑ. Δεν υπήρχαν κοινωνικές τάξεις και ομάδες (τουλάχιστον αυτή την εικόνα έδιναν), όλοι τους είχαν ενώσει τις καρδιές τους, τις φωνές τους και την αγωνία τους, τραγουδώντας δυνατά, σαν να ήθε-

λαν να διώξουν "κάτι" ή κατά τη λαϊκή δεισιδαιμονία σαν να ήθελαν "να ξορκίσουν" το κακό που πλανιόταν επάνω στην ατμόσφαιρα και που ήταν η αιτία των δεινών που πλημμύρισαν την ανθρωπότητα.

Η τακτική αυτή ξεκίνησε αρχικά από την πολύπαθη γειτονική μας χώρα **Ιταλία**, που την περίοδο εκείνη μετρούσε τα περισσότερα θύματα του κορονοϊού και που μετά επεκτάθηκε πολύ γρήγορα και στα υπόλοιπα κράτη που αντιμετώπιζαν το ίδιο πρόβλημα. Εκείνο που θα θίξουμε και θα σχολιάσουμε στη συνέχεια είναι η διαφορετικότητα των αυτοσχέδιων αυτών χορωδιών, εξετάζοντας το μήνυμα που έδιναν, το οποίο φανέρωνε και ποιες ήταν οι προτεραιότητες στη ζωή τους και εάν αυτές οι προτεραιότητες μπορούσαν να δώσουν λύση στην μεγάλη επέλαση της πανδημίας.

2. ΤΡΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΧΟΡΩΔΙΕΣ ΜΠΑΛΚΟΝΙΩΝ

Επειδή σήμερα, λόγω της παγκοσμιοποίησης, είναι συνηθισμένο γεγονός τα κράτη να αντιγράφουν μεταξύ τους συμπεριφορές και καταστάσεις και μάλιστα, λόγω των μέσων ενημέρωσης (τηλεόραση, ίντερνετ, κλπ), αυτό να γίνεται σε άμεσο χρόνο, θα χρησιμοποιήσουμε σαν παράδειγμα την γειτονική **Ιταλία**, όπου μία από τις χορωδίες των μπαλκονιών παρουσίασε και κάτι διαφορετικό, που στα άλλα κράτη σε παρόμοιες περιπτώσεις δεν διαπιστώθηκε να γίνεται, ή τουλάχιστον, εάν έγινε κάπου, δεν το μετέδωσαν τα ΜΜΕ.

Από τις πολλές χορωδίες των μπαλκονιών, που συχνά έκαναν την εμφάνισή τους, απρόοπτα και χωρίς προγραμματισμό, θα αναφέρουμε **3** χαρακτηριστικές περιπτώσεις, διαφορετικές μεταξύ τους, που ξεχώρισαν από τις λοιπές χορωδίες των μπαλκονιών, σαν αντίδραση των Ιταλών πολιτών, μπροστά στη "μάστιγα" του κορονοϊού:

(α) **ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ**: Στην 1η περίπτωση Ιταλοί πολίτες βγήκαν στα μπαλκόνια και όλοι τους με μια φωνή και με μια ψυχή **έψαλλαν τον εθνικό ύμνο** της χώρας τους, ενώ ταυτόχρονα ένας αλεξιπτωστής έκανε βουτιά επάνω στον εναέριο χώρο της εκεί περιοχής, κρατώντας με καμάρι την Ιταλική σημαία. Θα έλεγε κάποιος ότι αυτό ήταν μια αυθόρμητη και σωστή ενέργεια, προκειμένου να εμψυχώνει ο ένας τον άλλον και όλοι μαζί να εμψυχώνουν αυτούς που τους έβλεπαν από την τηλεόραση.

(β) **ΛΟΥΤΣΙΑΝΟ ΠΑΒΑΡΟΤΙ**: Στη 2η περίπτωση άλλοι πολίτες αντικαθιστούν τον εθνικό τους ύμνο με τον ύμνο τους, τον **Λουτσιά-**

νο Παβαρότι (Luciano Pavarotti), ο οποίος με την επιβλητική και χαρακτηριστική φωνή του τραγουδά το γνωστό **Nessum Dorma**, ένα μήνυμα το οποίο οι Ιταλοί ίσως να ήθελαν να πιστέψουν ότι αυτό ήταν το πιο κατάλληλο για να τους υψώσει το πεσμένο ηθικό στη δραματική κατάσταση που ζει η χώρα τους. Κατ' αυτούς, ο Παβαρότι υπερτερεί του εθνικού ύμνου και είναι πιο κατάλληλος για να εμψυχώσει τους δοκιμαζόμενους πολίτες.

(γ) Ο ΚΥΡΙΟΣ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ: Στην 3η περίπτωση μια άλλη χορωδία των μπαλκονιών, που τα μέλη της ήταν συνειδητοί (αναγεννημένοι) χριστιανοί, βάζουν σε 2η και 3η θέση τον ΕΘΝΙΚΟ ΥΜΝΟ και τον ΛΟΥΤΣΙΑΝΟ ΠΑΒΑΡΟΤΙ και βάζουν στην 1η θέση τον **ΚΥΡΙΟ ΤΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ**, τον δημιουργό του σύμπαντος και όλοι μαζί άρχισαν να υψώνουν στον Θεό, έναν πολύ γνωστό παγκόσμια gospel ύμνο με τίτλο «**Sing unto the Lord a new song**» σε μουσική Becky Fender.

Ο ύμνος αυτός έχει αποδοθεί και στα Ελληνικά από τον Δημήτριο Τζίμη Ζαχαρίου και ψάλλεται από τον λαό του Θεού στη χώρα μας, από τους πιστούς οι οποίοι έχουν κάνει τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού **Κύριο της ζωής τους**, έχοντας πλυθεί με το πολύτιμο αίμα Του. Επειδή ο ύμνος αυτός είναι μια δοξολογία προς τον Θεό, παραθέτουμε (για ιστορικούς λόγους) τους Ελληνικούς στίχους:

Ψάλλε στον Θεό νέο ύμνο, Ψάλλε στον Θεό του ουρανού.

Ψάλλε στον Θεό άσμα νέο, Δόξασε το Όνομα Αυτού.

Γιατ' είναι θαυμαστός, ένδοξος Θεός,

Είναι θαυμαστός, ένδοξος Θεός.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ακούστε τον ύμνο από το κανάλι "**Filadelfos TV - music**" στο YouTube. Ερμηνεύει το μουσικό συγκρότημα "**ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ**" (κωδικός 66).

3. Η ΧΟΡΩΔΙΑ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ

Από τις τρεις παραπάνω περιπτώσεις, θα αναφερθούμε ειδικά στην 3η περίπτωση και ποιο ήταν το μήνυμα που έστειλε, τόσο προς τον Ιταλικό λαό, όσο και προς όλους τους λαούς της γης, σαν συνταγή θεραπείας για την αποτελεσματική αντιμετώπιση του κορονοϊού, τότε και μετά. Η χορωδία αυτή των μπαλκονιών θα μπορούσε να ονομαστεί "**χορωδία της πίστης**", γιατί:

- **ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ** το πρόβλημα μόνο της Ιταλίας.
- **ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ** ότι ο Λουτσιάνο Παβαρότι είναι παγκόσμια γνωστός και ότι μπορούσε να περάσει ένα μήνυμα αισιοδοξίας στη

μαστιζόμενη από την αρρώστια και την αμαρτία ανθρωπότητα.

- **ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ** σε ανθρώπινα - γήινα μέσα για την καταπολέμηση του κορονοϊού και την ανύψωση του ηθικού των ιατρών της χώρας τους. **Αλλά που έβλεπε;**
- **ΕΒΛΕΠΕ Σ' Αυτόν** που είναι Η ΜΟΝΗ ΛΥΣΗ σε κάθε πρόβλημα, όπου αυτό παρουσιάζεται, είτε στην Ιταλία, είτε παγκόσμια.
- **ΕΒΛΕΠΕ Σ' Αυτόν** που όταν Τον επικαλεστείς με πίστη θα είναι η ασφάλειά σου και η προστασία σου!

Η 3η χορωδία των μπαλκονιών μέσα στο πρόβλημα άρχισε μ' έναν υπέροχο ΥΜΝΟ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑΣ και ΘΡΙΑΜΒΟΥ στον **παντοδύναμο Θεό**, ο οποίος φανερώθηκε στον άνθρωπο στο πρόσωπο του Υιού Του Ιησού. Ύψωσε φωνή δοξολογίας μέσα στο πρόβλημα για να έχει τη ΝΙΚΗ. Αυτό ακριβώς θέλει ο Ιησούς για τον καθένα από μας σήμερα. Αυτός έχυσε το αίμα Του στον Γολγοθά για τη δική μας προσωπική σωτηρία, θεραπεία και ελευθερία, εμείς Τον δοξάζουμε σε κάθε στιγμή της ζωής μας και έτσι έχουμε ΠΑΝΤΑ τη νίκη.

4. Η ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΑΥΛΟΥ και ΤΟΥ ΣΙΛΑ

Αξίζει να θυμηθούμε, για όσους δεν το γνωρίζουν, ένα γεγονός πολύ συγκλονιστικό, το οποίο συνέβηκε στον απόστολο Παύλο και στον συνεργάτη του Σίλα, όταν είχαν έρθει στην Ελλάδα για να κηρύξουν το ευαγγέλιο, τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού Χριστού στον ειδωλολατρικό τότε λαό της χώρας μας. Το περιστατικό αυτό περιγράφεται με λεπτομέρειες στο Κς'/26ο κεφάλαιο του βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων:

Ο Παύλος ήρθε στην Ελλάδα, κηρύττοντας το ευαγγέλιο του Ιησού, αρχίζοντας από τα βόρεια μέρη της χώρας, από την Μακεδονία, με κατεύθυνση τα νότια μέρη, ώστε να καλύψει ολόκληρη την Ελλάδα. Ο Παύλος δεν ήρθε στην Ελλάδα με προσωπική του πρωτοβουλία και θέληση, αλλά με καθαρή οδηγία από τον ίδιο τον Θεό, όταν ένα βράδυ, ενώ βρισκόταν στην Τρωάδα είδε ένα όραμα. Είδε έναν άνδρα Μακεδόνα, ο οποίος στεκόταν όρθιος και τον παρακαλούσε, λέγοντάς του: «*Διάβα εις Μακεδονίαν και βοήθησον ημάς*» (Πράξεις Κς'/26:9), γι' αυτό και ο Παύλος ήταν προετοιμασμένος για τις δοκιμασίες και τους διωγμούς που επρόκειτο να ακολουθήσουν.

Πρώτος σταθμός του Παύλου ήταν η πόλη των Φιλιππων και μετά κατά σειρά πήγε Θεσσαλονίκη, Βέροια, Αθήνα και Κόρινθο. Ό-

ταν μαζί με τον συνεργάτη του Σίλα ήταν στους Φιλίππους, Ρωμαϊκή αποικία τότε, μετά από κατηγορίες ζηλόφθονων ομοεθνών τους, συλλαμβάνονται από τους Ρωμαίους και αφού τους χτύπησαν άσχημα τους έριξαν μέσα στη φυλακή. Θα πρέπει να γνωρίζουμε πως όταν οι Ρωμαίοι ραβδούχοι χτυπούσαν, δεν "χάιδευαν", αλλά τα μαστιγία τους είχαν στις άκρες βαρίδια που ξέσκιζαν τις σάρκες.

Όλοι θα περίμεναν ο Παύλος και ο Σίλας, όπως ήσαν καταπονημένοι, καταματωμένοι, χωρίς δυνάμεις και ίσως πεινασμένοι, να αρχίσουν να απογοητεύονται, να γογγύζουν κατά των ομοεθνών τους για τη μοχθηρία τους και να καταφέρονται κατά των Ρωμαίων που τους έριξαν στη φυλακή, χωρίς δίκη, γιατί ο Παύλος θα μπορούσε να το αποφύγει αυτό, καθόσον ήταν επίσημα πολιτογραφημένος Ρωμαίος πολίτης.

Τίποτα, τίποτα από όλα αυτά δεν έγινε. Έκαναν κάτι άλλο, που είναι πέρα από την ανθρώπινη λογική, έξω από τη συνηθισμένη συμπεριφορά των ανθρώπων, κάτι που αφήνει άφωνο όποιος το ακούει. **Τι έκαναν;** Μέσα στη σκληρή παγωμένη φυλακή, χωρίς να τους νοιάζει εάν πονούσαν και εάν το αίμα έτρεχε, άρχισαν **να προσεύχονται** δυνατά και **να υμνούν** τον Θεό και τους άκουγαν όλοι οι δέσμιοι και ο δεσμοφύλακας.

Τότε είναι που συνέβηκε κάτι το τρομερό και το αναπάντεχο: Γίνεται ένας τρομερός σεισμός, σπάζουν τα δεσμά τους και ανοίγουν οι πόρτες της φυλακής. Δεν ήταν ένας γενικός σεισμός σε ολόκληρη την πόλη των Φιλιππων, αλλά ο σεισμός ήταν ΜΟΝΟ για μέσα στο κτίριο της φυλακής. Ήταν μια θαυμαστή ενέργεια του Κυρίου. **Με τη δοξολογία τους, κινήθηκε το "χέρι" του Θεού και σείστηκε ο χώρος.** Όταν συνέβηκε αυτό, ο δεσμοφύλακας πίστεψε ότι οι φυλακισμένοι είχαν αποδράσει. Γνώριζε τι προέβλεπε ο Ρωμαϊκός νόμος για την απόδραση των καταδίκων. Δεν θα τον εκτελούσαν απλά, αλλά θα περνούσε από βασανιστήρια για την "αμέλειά" του να του ξεφύγουν οι κρατούμενοι, έστω και αν αυτό οφειλόταν σε φυσική καταστροφή. Για τον λόγο αυτό έβγαλε το ξίφος του για να αυτοκτονήσει.

Δεν πρόλαβε όμως να το κάνει αυτό, γιατί μέσα από το βάθος της σκοτεινής φυλακής, ακούει μία φωνή, τη φωνή του Παύλου να του λέγει **"Μην κάνεις κακό στον εαυτό σου, είμαστε όλοι εδώ!!"**. Σίγουρα ο δεσμοφύλακας που είχε συνηθίσει να ακούει τους φυλακισμένους να κατηγορούν, να βρίζουν, ή να παρακαλούν, ή να φωνά-

ζουν πως είναι αθώοι, είδε ότι η συμπεριφορά των δύο καταματωμένων καταδίκων δεν είχε καμιά σχέση με όλα όσα ήξερε μέχρι τότε και αυτό θα τον είχε παραξενέψει.

Όταν συνειδητοποίησε ο δεσμοφύλακας τι είχε συμβεί και ότι γλύτωσε τον θάνατο "παρά τρίχα", όπως λέμε σήμερα, έκανε και αυτός κάτι που δεν είναι συνηθισμένο για έναν σκληροτράχηλο Ρωμαίο στρατιωτικό της εποχής εκείνης. Παίρνοντας φως για να βλέπει, πήγε και γονάτισε από ευγνωμοσύνη μπροστά στους 2 φυλακισμένους και αφού τους έβγαλε έξω στο φως, τους έκανε **μία ερώτηση**, η οποία επρόκειτο να μείνει στην ιστορία σαν η ερώτηση που απευθύνει ο κάθε άνθρωπος που ψάχνει εναγωνίως την αλήθεια, που εκζητεί με την καρδιά του τον Θεό, τους ρώτησε: **«Κύριοι, τι πρέπει να κάμω διά να σωθώ;»** (Πράξεις Κς/26:30). Αυτή η ερώτηση είναι η αγωνία του αμαρτωλού σε όλες τις γενιές "τι πρέπει να κάνω για να σωθώ;"

Η απάντηση, την οποία έλαβε από τον Παύλο και τον Σίλα ήταν κάτι παραπάνω από συγκλονιστική, όπου μέσα σε λίγες λέξεις αποκάλυπτε μια μεγαλειώδη αλήθεια: **«Οι δε είπον· Πίστευσον εις τον Κύριον Ιησούν Χριστόν, και θέλεις σωθή, συ και ο οίκος σου»** (Πράξεις Κς/26:31). Μία ΕΡΩΤΗΣΗ και μία ΑΠΑΝΤΗΣΗ που κρύβουν μέσα τους το κέντρο του μηνύματος του ευαγγελίου του Χριστού.

Στη συνέχεια η ιστορία είναι απλή. Ο δεσμοφύλακας τους πήρε στο σπίτι του, τους περιποιήθηκε και εκεί άκουσε τα καλά νέα της σωτηρίας του Ιησού και πίστεψε ο ίδιος και όλη η οικογένειά του και σαν επιβεβαίωση του τέλειου έργου που έκανε ο Κύριος Ιησούς στη ζωή τους, βαπτίστηκαν στον νερό στο όνομά Του.

Ποιο είναι το ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ από όλα αυτά:

Η 3η ομάδα των Ιταλών πολιτών μέσα στη μαστίγα του κορονοϊού άρχισε **να δοξάζει τον Θεό**. Αυτό έκαναν ο Παύλος και ο Σίλας μέσα στη φυλακή των Φιλιππων και ήρθε η λύση, ήρθε η απελευθέρωση από τη θαυμαστή ενέργεια του Θεού. Το ίδιο πρέπει να κάνεις και εσύ και εγώ και ο καθένας μας, σαν αναγεννημένα παιδιά του Θεού να δοξάζουμε και να υψώνουμε τον Ιησού **μέσα** στο πρόβλημα, που κατά τα φαινόμενα φαίνεται "άλυτο" και μέσα από τη δοξολογία το πρόβλημα **θα γκρεμίζεται**. Η λύση των προβλημάτων δεν θα έρθει από τις ανθρώπινες κυβερνήσεις, που υπηρετούν τον άρχοντα του κόσμου τούτου και την αμαρτία. Μακριά από τον Θεό όλες οι ενέργειές τους βρίσκονται σε αδιέξοδο και αμηχανία και όλες οι ενέρ-

γείες τους είναι σπασμωδικές και αναποτελεσματικές.

5. ΜΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ

Δευτέρα, 19 Σεπτεμβρίου 1994. Ήταν μια συνηθισμένη ημέρα όμως και όλες οι άλλες ημέρες της καθημερινότητας. Μένω στο **Νέο Ηράκλειο Αττικής** και σηκώθηκα το πρωί για να πάω στην υπηρεσία μου, που τότε ήταν στο κτίριο της ΓΑΔΑ, στη **Λ.Αλεξάνδρας**. Δεν πήγαινα με την συγκοινωνία, αλλά με το υπηρεσιακό λεωφορείο, το οποίο ξεκινούσε σαν αφετηρία από το Μαρούσι και για να φθάσει στον προορισμό του, εξυπηρετούσε τις περιοχές Νέο Ηράκλειο, Νέα Ιωνία, Περισσό και Γαλάτσι.

Εγώ έπαιρνα το λεωφορείο σχεδόν από την αφετηρία και μέχρι να φθάσουμε στην ΓΑΔΑ, η διαδρομή ήταν περίπου **35 - 40 λεπτά**. Λόγω της ώρας που ξεκινούσε το λεωφορείο ήταν σκοτάδι και δεν είχε ξημερώσει, όταν φθάναμε στην υπηρεσία τότε άρχισε να χαράζει. Εγώ σαν παιδί του Θεού, αναγεννημένο και βαπτισμένο με το άγιο Πνεύμα, συνήθιζα να εκμεταλλεύομαι τον χρόνο αυτό σε προσευχή, γι' αυτό και έκλεινα τα μάτια μου και προσευχόμουν όλη την ώρα την διαδρομής και η ημέρα μου ήταν αφιερωμένη στον Ιησού.

Οι στάσεις που έκανε το λεωφορείο για να παραλάβει τους υπαλλήλους ήταν συγκεκριμένες. Όταν φθάσαμε στον **Περισσό**, έκανε τη συνηθισμένη στάση, ακριβώς δίπλα από τις γραμμές του ηλεκτρικού τρένου και στο ύψος του σταθμού (ΗΣΑΠ), από το επάνω (αριστερό) μέρος με κατεύθυνση προς την Ομόνοια.

Όπως το λεωφορείο είχε σταματήσει και είχε ανοίξει την μπροστινή πόρτα για να μπει ο πρώτος από τους εκεί αναμένοντες, **τίποτε δεν προμήνυε στην ήσυχη και ήρεμη εκείνη ώρα που ακόμα δεν είχε ξημερώσει, αυτό που επακολούθησε σε λίγα δευτερόλεπτα**. Εγώ, ως συνήθως είχα κλειστά τα μάτια και προσευχόμουν. Ακούω μια τρομερή έκρηξη, που δεν κατάλαβα τι ακριβώς ήταν, νόμισα για δευτερόλεπτα ότι ήταν κάποιο βραχυκύκλωμα του οχήματος που προκάλεσε την έκρηξη. Αμέσως όμως προσγειώθηκα στην πραγματικότητα, γιατί το όχημα γέμισε με καπνούς και πυκνή σκόνη και απέξω από το πεζοδρόμιο ακουγόταν η κραυγή μιας συναδέλφου που έλεγε το όνομα ενός άλλου συναδέλφου που βρισκόταν στο έδαφος αιμόφυρτος, που όταν έγινε η έκρηξη, είχε προλάβει να ανέβει μόνο στο πρώτο σκαλοπάτι του οχήματος.

Ήταν μια τρομακτική ενέργεια της τότε οργάνωσης "**Ε.Λ.Α.**" και ήταν η πρώτη φορά που μια τέτοια οργάνωση κυττούσε λεωφορείο της ΕΛ.ΑΣ, που δεν μετέφερε **μάχιμο** προσωπικό, αλλά **διοικητικό** προσωπικό γραφείου (αστυνομικούς και πολιτικούς υπαλλήλους). Η οργάνωση της "**17 ΝΟΕΜΒΡΗ**", που την περίοδο εκείνη είχε στο ενεργητικό της πολλές παρόμοιες επιθέσεις, ποτέ δεν είχε κυττήσει διοικητικό προσωπικό, που εθεωρείτο "**άμαχο**".

Ο διάδρομος του οχήματος μεταξύ των 2 σειρών καθισμάτων δεξιά και αριστερά, ήταν πολύ μικρός και ίσα που χωρούσε να περάσει ένα άτομο. Όταν έγινε η έκρηξη, φυσικά επικράτησε μεγάλη σύγχυση μέσα στο σκοτάδι και υποθέτω πως όλοι θα ήθελαν να βγουν έξω. **Εγώ δεν κατάλαβα πως βγήκα έξω**. ΠΩΣ σηκώθηκα από τη θέση που καθόμουν, ΠΩΣ πέρασα από το στενό διάδρομο, χωρίς να υπάρχουν άλλοι συνάδελφοι, ΠΩΣ βγήκα από την μπροστινή κατεστραμμένη πόρτα ήταν πολύ παράξενο, γιατί έγιναν όλα σαν φυσιολογικά. Ήταν, σαν να με άρπαξε ένα αόρατο χέρι και να με έβγαλε έξω, αφού δεν είδα ούτε τον συνάδελφο που ήταν πεσμένος στο έδαφος. Όταν συνειδητοποίησα ότι ήμουν έξω άκουσα, κάποιον να λέγει να απομακρυνθούμε μήπως γίνει κάποια νέα έκρηξη, κάτι που κάναμε όλοι, όσοι είμαστε εκεί κοντά.

Καθόμουν 3η θέση πίσω από τον οδηγό. Έμαθα στις επόμενες ημέρες ότι όλοι, όσοι ήταν γύρω από μένα, μπρος, πίσω και πλάγια δεξιά, είχαν λίγο ή πολύ τραυματιστεί. Δύο συνάδελφοι από τους γύρω μου έχασαν το φως τους από το ένα μάτι. Άλλοι δύο συνταξιοδοτήθηκαν μετά από λίγο καιρό, για λόγους υγείας. Εγώ δεν έπαθα τίποτε, εκτός του γεγονότος ότι για 4-5 ημέρες είχα κάποιο πρόβλημα όταν άκουγα δυνατούς ήχους. Πήγα σε ιατρό ΩΡΛ, με εξέτασε και δεν βρήκε καμιά απολύτως βλάβη.

Θυμήθηκα την υπόσχεση που ο Κύριος δίνει στα παιδιά του ότι γύρω μας θα γίνεται όλεθρος και συντριβή, αλλά εμάς τίποτα δεν θα μας αγγίζει **«Χιλιάδες θέλουν πίπτει εξ αριστερών σου και μυριάδες εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει θανατικό και όλεθρος»** (Ψαλμός 91:6-7). Πολλές, παρά πολλές υποσχέσεις μας δίνει ο Κύριος για να έχουμε τέλεια ειρήνη στην καρδιά μας και να μην μπαίνει φόβος μέσα μας από όλα αυτά που θα βλέπουμε να γίνονται γύρω μας. Μία ακόμα από τις υποσχέσεις Του είναι ότι σε ημέρα συμφοράς, θα μας κρύψει ο ίδιος μέσα στα βάθη της δικής Του σκηνής, εκεί που δεν θα

μπορεί να μας βρει ο όλεθρος και το κακό: «*Διότι εν ημέρα συμφοράς θέλει με κρύψει εν τη σκηνή Αυτού· θέλει με κρύψει εν τω αποκρύφω της σκηνής Αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον*» (Ψαλμός ΚΖ/27:5).

Μα θα πει κάποιος "εσύ ήσουν καλός και όλοι οι άλλοι ήσαν αμαρτωλοί;". Όχι, ο Ιησούς έχυσε το αίμα Του για όλους δεν κάνει διακρίσεις, τους δέχεται όλους, αλλά **εμείς απειθούμε** στον Λόγο Του, βάζουμε άλλες προτεραιότητες στη ζωή μας, ενώ Θεός μας ζητά την αποκλειστική προτεραιότητα, ζητά να του δώσουμε την καρδιά μας **χωρίς όρους** και η ζωή μας να είναι συνέχεια καλυμμένη κάτω από το δικό Του αίμα και αυτό για μας είναι η τέλεια προστασία και η τέλεια ασφάλειά μας από τις συμφορές, τον όλεθρο και το κακό: «*...Και θέλεις αγαπά Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της ΚΑΡΔΙΑΣ σου, και εξ όλης της ΨΥΧΗΣ σου, και εξ όλης της ΔΙΑΝΟΙΑΣ σου, και εξ όλης της ΔΥΝΑΜΕΩΣ σου· αυτή είναι η πρώτη εντολή*» (Μάρκος ΙΒ/12:30). Αυτά είναι λόγια του ίδιου του Ιησού Χριστού, εάν λοιπόν εσύ δεν το κάνεις αυτό, μη ζητάς ευθύνες από τον Θεό γιατί δεν έχεις ασφάλεια.

Εσύ δεν το ζήτησες, για ήσουν συνέχεια απασχολημένος με άλλα πράγματα της καθημερινότητας, αλλά για σένα ο Θεός δεν ήταν ο Θεός της καθημερινότητας, ήταν ο Θεός της Κυριακής, των εορτών και των τελετών. **Εσύ** θεωρούσες πρώτιστο την καριέρα σου στη δουλειά και το πως να βγάλεις περισσότερα χρήματα. **Εσύ** ήσουν πολύ απορροφημένος με τα σχέδια για το πως θα οικοδομήσεις και για το πως θα παντρέψεις τα παιδιά σου και να ασχολείσαι μόνο με αυτά τα θέματα. **Εσύ** έδινες πάντα την πρώτη θέση για το πως θα περάσεις καλύτερα και με ποιον τρόπο θα διασκεδάσεις. **Εσύ** δεν είχες ποτέ χρόνο για τον Θεό, δεν σου περίσσευε χρόνος, γιατί ήσαν πολλές, πάρα πολλές οι κοινωνικές υποχρεώσεις σου. **Πρόσεξε!** Δεν είναι αμαρτία να θέλεις να επιτύχεις επαγγελματικά, ή να κτίζεις, ή να κάνεις κάτι άλλο που σου δίνει χαρά, κλπ, κλπ, αμαρτία είναι να μην δίνεις στον Θεό την πρώτη θέση.

Θυμώσουν τον Θεό το Πάσχα, τα Χριστούγεννα, στην εορτή σου και όποτε εσύ θεωρούσες ότι έπρεπε να κάνεις το θρησκευτικό σου καθήκον. Μόνο θυμήσου ότι ποτέ ο Κύριος **δεν ζητά** θρησκευόμενους να Τον ακολουθούν, **δεν ζητά** μεγάλους σταυρούς, **δεν ζητά** να πηγαίνει κάποιος από υποχρέωση ή από ανάγκη στην εκκλησία, **δεν ζητά** αυτά που εσύ "νομίζεις" ότι είναι σωστά.

Ζητά από σένα ο Κύριος να εφαρμόσεις αυτά που είναι γραμ-

μένα μέσα στον άγιο και θεόπνευστο Λόγο Του, την Αγία Γραφή, τον οποίο εσύ ποτέ δεν έχεις ανοίξει, βρίσκοντας την εύκολη δικαιολογία ότι αυτά είναι για τους παπάδες, τους οπισθοδρομικούς και ότι εάν γεράσω, τότε βλέπουμε!.

Ζητά από σένα καρδιά που να έχει συντριφτεί και να έχει παραχωρηθεί τελείως σε Αυτόν που πέθανε στη δίκη σου θέση για να μπορείς εσύ να έχεις αιώνια ζωή από τώρα, από αυτή τη ζωή. Το μόνο που έχεις να κάνεις είναι να Τον εκζητήσεις να έρθει στην καρδιά σου και να γίνει Αυτός ο μόνος κυβερνήτης της ζωής σου. Τότε θα έχεις και την τέλεια προστασία του Κυρίου από κάθε επιβουλή του εχθρού, τότε θα δεις τον Κύριο να επεμβαίνει δυναμικά στη ζωή σου.

Από όλους τους συναδέλφους που είμαστε μαζί στο λεωφορείο την ημέρα εκείνη, επειδή όλοι γνωριζόμαστε και ο ένας ήξερε από συζητήσεις τις προτεραιότητες του άλλου, κανείς από αυτούς δεν είχε βάλει στην πρώτη θέση της ζωής του τον Ιησού Χριστού. Δεν ήταν άτομα που δεν πίστευαν στον Θεό, αντίθετα ήταν πολύ θρησκευόμενοι και μάλιστα κατά κόσμο ήσαν εξαιρετικοί σε ήθος και σε ευγένεια, αλλά τον Ιησού δεν Τον είχαν στην πρώτη θέση της καρδιάς τους, αφού ο ίδιος μας ζητά να τον αγαπούμε με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας, με όλη τη διάνοιά μας και με όλη τη δύναμή μας. **Ο Θεός δεν θέλει ημίμετρα**, ο Θεός είναι **ζηλότυπος**, δεν θέλει μοιρασμένη καρδιά (βλ. Έξοδος Κ/20:5, ΛΔ/34:14, Δευτερονόμιο Δ/4:24, Ε/5:9).

Έγινε η τρομοκρατική ενέργεια στο λεωφορείο και εγώ δεν έπαθα τίποτα, **γιατί;** Γιατί από τον Απρίλιο του **1977** άφησα πίσω μου τον παλιό Αλκιβιάδη, άφησα πίσω μου τον καλό, τον θρησκευόμενο και τον ηθικό Αλκιβιάδη, αλλά που ήταν χωρίς επίγνωση Θεού και αφίερωσα τη ζωή μου σε Αυτόν που έχυσε το πολυτίμητό Του αίμα **προσωπικά για μένα** και από τότε έγινε ο προσωπικός μου σωτήρας και λυτρωτής, έγινε ο μόνος Κύριος της ζωής μου.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Για περισσότερες λεπτομέρειες μπορεί ο κάθε ενδιαφερόμενος να διαβάσει το βιβλίο με τίτλο «**ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**» Έχει αναρτηθεί σε αρχείο pdf στην ιστοσελίδα μου www.AlkiviadisFiladelfos.com.

Ο Παύλος και ο Σίλας μέσα στη φυλακή των Φιλιππών έψαλλαν και δόξαζαν τον Θεό και Αυτός τους ελευθέρωσε. Εγώ προσευχόμουν στο λεωφορείο και ο Κύριος είχε διατάξει τους αγγέλους Του να με περιφρουρούν: «*Άγγελος Κυρίου στρατοπεδεύει κύκλω των φοβουμένων αυτόν και ελευθερώνει αυτούς*» (Ψαλμός ΛΔ/34:7).

Τον Φεβρουάριο του 2020, ο Ιησούς έδειξε μια όραση σε μια πιστή αδελφή από την Θεσσαλονίκη: Είδε να βρίσκεται με τις δύο της κόρες στην πλατεία Αριστοτέλους και της έκανε πολύ μεγάλη εντύπωση που η πολυσύχναστη και πολύβουη πλατεία ήταν τελείως έρημη, δεν υπήρχε ούτε ένας άνθρωπος. Σηκώνει τα μάτια της ψηλά και βλέπει τον ουρανό να είναι κατάμαυρος και από μακριά να έρχεται με φοβερή ταχύτητα ένας ανεμοστρόβιλος, που στο πέρασμά του άφηνε την καταστροφή και το θάνατο. Πήρε στην αγκαλιά της τα δύο παιδιά της, προσευχήθηκε και περίμενε το τέλος. Όταν όμως ο ανεμοστρόβιλος έφτασε μπροστά τους "**πάγωσε**", δεν τους άγγιξε και τους προσπέρασε, συνεχίζοντας την καταστροφική του πορεία. Μετά από λίγες ημέρες ήρθε στη χώρα μας, αλλά και στην Ευρώπη ο ανεμοστρόβιλος του "**ΙΟΥ της κορώνας**", γιατί οι άνθρωποι εγκατέλειψαν τον "**ΥΙΟ του Θεού**", που είναι η πηγή της αληθινής ζωής. Απ' όπου περνούσε ο ανεμοστρόβιλος της πανδημίας έφερνε ανησυχία, φόβο, ανασφάλεια, πόνο και θάνατο. Ειδικά στις χώρες της Ευρώπης, κυρίως σε Ιταλία, Ισπανία και Γαλλία κινήθηκε με μεγάλη ταχύτητα, παρασύροντας τις κυβερνήσεις σε μία αδιέξοδη κατάσταση.

6. ΣΩΣΤΟΣ ΥΜΝΟΣ σε ΛΑΘΟΣ ΟΧΘΗ

(Α) Θα ήθελα να δούμε ένα περιστατικό μέσα από τη ζωή του λαού Ισραήλ, που όταν βρέθηκε σε μια δύσκολη και απελπιστική κατάσταση, αντί να δοξάσει και να υψώσει τον Θεό **για να έχει τη νίκη**, άρχισε να γογγύζει κατά του Θεού και κατά του Μωυσή.

Ο Θεός για να αναγκάσει τον Φαραώ της Αιγύπτου να ελευθερώσει τον για 430 χρόνια υπόδουλο λαό Ισραήλ, άρχισε να φέρνει επάνω στην Αίγυπτο μια σειρά από δέκα καταστροφικές κρίσεις. Στην τελευταία δέκατη κρίση, που ήταν και η πιο σκληρή, θανατώθηκε κάθε πρωτότοκο της Αιγύπτου, άνθρωπος ή ζώο, μεταξύ αυτών ήταν και ο γιος του Φαραώ. Κάτω από τη φοβερή αυτή κατάσταση, ο σκληρός και αμετάπειστος Φαραώ την ίδια νύχτα κάλεσε τον Μωυσή και του έδωσε την εντολή να πάρει τον λαό του και να αναχωρήσει, μαζί με όλα τα υπάρχοντά τους (Εξοδος, κεφ.ΙΒ/12).

Με χαρά και αλαλαγμό ο λαός Ισραήλ εξήλθε από την Αίγυπτο με κατεύθυνση προς την Ερυθρά Θάλασσα και μάλιστα ο Μωυσής κατ' εντολή του Θεού τους οδήγησε σε ένα συγκεκριμένο **αδιέξοδο μέρος** (Εξοδος ΙΔ/14:1-2). Ενώ βάδιζαν προς το σημείο αυτό, ο Κύριος

πορευόταν μπροστά τους την ημέρα με στύλο νεφέλης, για να τους οδηγεί στο δρόμο και τη νύχτα με στύλο φωτιάς, για να τους φέγγει ώστε να οδοιπορούν ημέρα και νύχτα. Στην Αίγυπτο όμως η κατάσταση άλλαξε, ο Φαραώ μετανόησε που έδωσε έναν λαό που αποτελούσε για την αυτοκρατορία ένα υπολογίσιμο εργατικό δυναμικό, έζησε 600 εκλεκτές άμαξες, όλες τις λοιπές άμαξες της Αιγύπτου και όλους τους αρχηγούς και άρχισε να καταδιώκει τους Ισραηλίτες.

Εδώ είναι που αρχίζει ο λαός Ισραήλ να βρίσκεται σε μια τραγική θέση και σε μια αδιέξοδη κατάσταση. **Μπροστά** ήταν η Ερυθρά Θάλασσα, **δεξιά και αριστερά** βρισκόντουσαν τα βουνά, που ήταν αδύνατον ο λαός με τα γυναικόπαιδα και τα υπάρχοντά τους να τα διαβούν και **πίσω** ερχόντουσαν οι σιδηρόφρακτες στρατιές του Φαραώ. Είχαν παγιδευτεί οι Ισραηλίτες σαν το ποντίκι μέσα στη φάκα, η διαφυγή ήταν αδύνατη. Ήταν ώρα πανικού σε όλο το στρατόπεδο, οι άνδρες έτρεμαν από τον φόβο τους, οι γυναίκες και τα παιδιά έκλαιγαν και όλοι μαζί άρχισαν να γογγύζουν κατά του Μωυσή, λέγοντες: *«Δεν υπήρχαν μνήματα εις την Αίγυπτο και μας έβγαλες δια να αποθάνουμε εις την έρημο; Γιατί το έκανες αυτό εις εμάς; Διότι ήταν καλύτερο εις εμάς να δουλεύουμε τους Αιγύπτιους, παρά να αποθάνουμε εις την έρημο»* (βλ. Έξοδος ΙΔ/14:11-12).

Απιστία και γογγυσμός ενός λαού που είχε δει φοβερά πράγματα να κάνει ο Θεός. **Ξέχασαν** ότι καμία από τις δέκα πληγές της Αιγύπτου δεν τους άγγιξε και ότι είχαν τέλεια προστασία και τέλεια ασφάλεια από τον Θεό. **Ξέχασαν** ότι έβλεπαν καθημερινά τον στύλο της νεφέλης την ημέρα και τον στύλο της φωτιάς τη νύχτα για να τους οδηγούν. **Ξέχασαν** ότι οι ίδιοι τόσα χρόνια ζητούσαν την ελευθερία τους και κανένας δεν τους ανάγκασε να φύγουν, εάν το ήθελαν θα μπορούσαν να μείνουν στην Αίγυπτο, δική τους ήταν η επιλογή να φύγουν. **Όλα αυτά τα ξέχασαν** μπροστά στο αδιέξοδο που βρέθηκαν και άρχισαν να γογγύζουν κατά του Θεού στο πρόσωπο του Μωυσή. Η χαρά της εξόδου μετατράπηκε ξαφνικά σε τραγωδία.

Κανένας όμως δεν φανταζόταν πόσο μεγάλη και συγκλονιστική θα ήταν σε λίγο η επέμβαση του Θεού για να τους ελευθερώσει, αφού ο ίδιος ο Θεός τους οδήγησε εκεί. Ούτε τα λόγια του Μωυσή τους καθησύχασαν, όταν τους είπε: *«Μη φοβείσθε· σταθήτε και βλέπετε την σωτηρίαν του Κυρίου, την οποίαν θέλει κάμει εις εσάς σήμερα»* (Εξοδος ΙΔ/14:13). Ξαφνικά οι σφοδροί άνεμοι διαχώρισαν τα νερά της

θάλασσας και ο λαός πέρασε μέσα από τον ευρύχωρο δρόμο που ανοίχτηκε και έφθασε με ασφάλεια στην απέναντι όχθη.

Ο κίνδυνος όμως δεν είχε περάσει τελείως, γιατί τα στρατεύματα του Φαραώ είχαν μπει μέσα στην ανοιχτή πλέον θάλασσα και συνέχιζαν την καταδίωξη. Ο Μωυσής, κατ' εντολή του Θεού, σήκωσε το χέρι του προς τη θάλασσα και τα νερά άρχισαν να επιστρέφουν και παρέσυραν τις άμαξες, τους ιππείς και όλο το στράτευμα του Φαραώ στο βυθό και δεν σώθηκε ούτε ένας.

(B) Ερχόμαστε τώρα στο πιο κρίσιμο σημείο της ιστορίας μας, το οποίο έδειχνε ποια ήταν η πραγματική καρδιά του λαού. Το θέαμα που αντίκρισαν οι Ισραηλίτες ήταν εξόχως συγκλονιστικό. τα στρατεύματα της Αιγύπτου καταστράφηκαν σαν να ήσαν ψεύτικα στρατιωτάκια. **Μέσα στη σιγουριά της ασφάλειας** όλος ο λαός άρχισε να υψώνει ύμνο δοξολογίας, γιατί είδε ότι ο Θεός με έναν δυναμικό τρόπο τους είχε ελευθερώσει από το απελπιστικά τραγικό αδιέξοδο στο οποίο είχαν βρεθεί.

Το τι επακολούθησε στη συνέχεια, μπορούμε να το φανταστούμε από τις γλαφυρές περιγραφές της Βίβλου. Όλοι μαζί, μικροί και μεγάλοι, άνδρες και γυναίκες, έγιναν ένα και άρχισαν να αλαλάζουν να φωνάζουν, να πηδούν, να χορεύουν και έκαναν κάθε εκδήλωση μπορούσε να εκφράσει τη μεγάλη τους χαρά και ανακούφιση που επιτέλους ήταν ελεύθεροι από τη δυναστεία και το βούρδουλα του Φαραώ, ξεχνώντας ότι στην απέναντι όχθη είχαν καταφοβηθεί, αλλά και εξοργιστεί κατά του Μωυσή. Ο ύμνος που έψαλλαν στον Κύριο, εξέφραζε τη χαρά της στιγμής. Να, πως το περιγράφει η Βίβλος:

*«Και **ΕΙΔΕΝ** ο Ισραήλ το μέγα εκείνο έργο, το οποίον έκαμεν ο Κύριος επί τους Αιγυπτίους· και εφοβήθη ο λαός τον Κύριον, και επίστευσεν εις τον Κύριον, και εις τον Μωυσήν τον θεράποντα αυτού. **ΤΟΤΕ** έψαλλεν ο Μωυσής και οι υιοί Ισραήλ την ωδήν ταύτην προς τον Κύριον, λέγοντες:*

**Ας ψάλλω προς τον Κύριον· διότι εδοξάσθη ενδόξως·
τον ίππον και τον αναβάτην αυτού έρριψεν εις την θάλασσαν.**

**Ο Κύριος είναι η ΔΥΝΑΜΙΣ μου και το ΑΣΜΑ μου,
και εστάθη η ΣΩΤΗΡΙΑ μου·**

αυτός είναι Θεός μου και θέλω δοξάσει αυτόν·

Θεός του πατρός μου, και θέλω υψώσει αυτόν.

Ο Κύριος είναι ΔΥΝΑΤΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ· Κύριος το όνομα αυτού. . . .

*Τις όμοιός σου Κύριε, μεταξύ των θεών; Τις όμοιός σου, ένδοξος εις αγιότητα, θαυμαστός εις ύμνους, ενεργών τεράστια; »
(βλ. Έξοδος ΙΔ/13:31, ΙΕ/15:1-3, 11).*

Προσέξτε τις δύο λέξεις "**ΕΙΔΕΝ**" και "**ΤΟΤΕ**", που έχουν υπογραμμιστεί. Φανερώνουν ότι ο ύμνος αυτός δεν ψάλλθηκε με αληθινή καρδιά πίστης. Ο λαός Ισραήλ έψαλλε τον "**ΣΩΣΤΟ ύμνο σε ΛΑΘΟΣ όχθη**". Δόξασε τον Θεό στην άλλη όχθη της Ερυθράς Θάλασσας και όχι στην όχθη που ήταν από τη μεριά της Αιγύπτου. Ύψωσε τη φωνή δοξολογίας στην **ΟΧΘΗ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ** και όχι στην **ΟΧΘΗ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ**. Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι στην πορεία της επίγειας ζωής μας, πάντα θα συναντούμε τις δύο αυτές όχθες. Από τη μία μεριά οι δοκιμασίες, οι πειρασμοί, το σκοτάδι και η απελπισία και από την άλλη μεριά η νίκη, η σωτηρία και η απολύτρωση.

Ο λαός Ισραήλ, όταν "**είδε**" τη σωτηρία του Θεού, "**τότε**" έψαλλε προς Αυτόν. Είναι εύκολο, πάρα πολύ εύκολο στον καθένα να δοξάζει μέσα στη σιγουριά της νίκης και όταν πλέον έχει ξεπεράσει την όποια δοκιμασία. Δεν είναι όμως αυτό που θέλει ο Θεός από μας που Τον έχουμε γνωρίσει και Τον έχουμε κάνει κύριο της ζωής μας. Θέλει να Τον δοξάζουμε και να Τον υψώνουμε **μέσα στο πρόβλημα** και να τον εμπιστευόμαστε πλήρως ότι Αυτός είναι ο Κύριός μας και ο Θεός μας, ότι είμαστε δικά Του παιδιά και βρισκόμαστε κάτω από τη δική Του ασφάλειά και ότι Αυτός έχει μεριμνήσει για μας.

Όταν ψάλλουμε στη σιγουριά της όχθης της νίκης, ψάλλουμε **ψεύτικα, κούφια**, ψάλλουμε από έναν ενθουσιασμό της στιγμής που δεν έχει γερό θεμέλιο, γιατί σε μια νέα δοκιμασία, δεν θα μπορούμε να εμπιστευθούμε τον Κύριο, αλλά θα μας καταλάβει απελπισία και φόβος και θα αρχίσουμε να γογγύζουμε το ίδιο όπως πριν, όπως ακριβώς έκαναν και πάλι οι Ισραηλίτες, μέσα σε διάστημα μόνο τριών ημερών, αφού πέρασαν από την Ερυθρά Θάλασσα. Περιπατούσαν επί τριήμερο και στην πορεία τους δεν έβρισκαν νερό, γι' αυτό άρχισαν να κάνουν αυτό που γνώριζαν καλύτερα, να γογγύζουν στον Μωυσή (Έξοδος ΙΕ/15:22-25). **Ξέχασαν** από που και με ποιον τρόπο ο Θεός τους έβγαλε, **ξέχασαν** τη μεγάλη συντριβή των Αιγυπτίων, **ξέχασαν** που δοξολογούσαν τον Θεό στην όχθη της νίκης, **τα ξέχασαν ΟΛΑ**, γιατί ακόμα η καρδιά τους ήταν κολλημένη στην Αίγυπτο.

Τα πράγματα θα ήταν τελείως διαφορετικά, όταν βρισκόντουσαν στην όχθη της δοκιμασίας και μέσα στο πρόβλημα, εάν άρχιζαν

με πίστη και εμπιστοσύνη να δοξάζουν τον Θεό. Εάν έλεγαν "Εμείς είμαστε λαός του Θεού, δεν φοβόμαστε τον Φαραώ, γιατί ο Κύριος είναι ο υπερασπιστής μας, είτε ζήσουμε, είτε πεθάνουμε, εμείς ανήκουμε σ' Αυτόν!" Εάν έλεγαν αυτό, θα έκτιζαν σχέσεις εμπιστοσύνης με τον Θεό και η πορεία τους θα ήταν μια συνεχής νίκη.

7. Η ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΓΚΡΕΜΙΖΕΙ ΤΗΝ "ΙΕΡΙΧΩ"

Επανερχόμαστε στις χορωδίες των μπαλκονιών και μένουμε στη θέση που τήρησε η μία χορωδία της πίστης. Μέσα στο πρόβλημα της πανδημίας, μέσα στη δοκιμασία όλοι άρχισαν να ψάλλουν με δυνατή φωνή, προτρέποντας ο ένας τον άλλον με τα λόγια του ύμνου "Ψάλλε στον Θεό νέο ύμνο, ψάλλε στον Θεό του ουρανού ...Δόξασε το όνομα Αυτού, γιατί είναι θαυμαστός.." Έψαλλαν (τραγουδούσαν) τον σωστό ύμνο στο σωστό μπαλκόνι. Αυτό είναι ΝΙΚΗ. Αντίθετα, οι άλλες χορωδίες των μπαλκονιών τραγουδούσαν λάθος τραγούδια στο σωστό μπαλκόνι. Προσπαθούσαν με ανθρώπινες ενέργειες να τονώσουν το ηθικό τους και να πάρουν δύναμη. Αυτό γνώριζαν, αυτό είχαν στην καρδιά τους και αυτό έδιναν. Ο Ιησούς Χριστός το είπε πολύ καθαρά ότι από το στόμα μας βγαίνει αυτό που έχουμε μέσα μας «τα δε εξερχόμενα εκ του στόματος εκ της καρδιάς εξέρχονται» (Ματθαίος ΙΕ/15:18-19).

Δοξολογία, λατρεία και αφιέρωση στον Κύριο. Αυτό πρέπει να κάνουμε και το πρόβλημα θα μας προσπεράσει. Αυτό έκανε ο Παύλος και ο Σίλας μέσα στη φυλακή των Φιλιππών και η δοξολογία τους έφερε έναν σεισμό απελευθέρωσης. Αυτό έκανα και εγώ μέσα στο υπηρεσιακό λεωφορείο που δέχτηκε επίθεση, λάτρευα τον Κύριο με έναν διαφορετικό τρόπο (σιωπηλά) λόγω της περίπτωσης και ο Κύριος με διαφύλαξε. Αυτό συνέβηκε και στην όραση που είδε η αδελφή με τον ανεμοστρόβιλο, ο οποίος την προσπέρασε γιατί ήταν καλυμμένη με το αίμα του Ιησού. Η δοξολογία γκρεμίζει τα τείχη των προβλημάτων, που βάζει στη ζωή μας ο εχθρός της ψυχής μας, ο Διάβολος με τις πονηρές δυνάμεις του.

◆ Ας θυμηθούμε με συντομία μια ακόμα περίπτωση από τη ζωή του λαού Ισραήλ, ο οποίος όταν βγήκε από την Αίγυπτο, λόγω της συνεχιζόμενης παρακοής του στο νόμο του Θεού, περιπλανιόταν για 40 χρόνια μέσα στην έρημο. Όταν τελικά έφτασαν στη γη Χαναάν, ο Μωυσής είχε πεθάνει και την αρχηγία την είχε αναλάβει ο Ιησούς του Ναυή,

οι δε Ισραηλίτες που είχαν φθάσει ήταν η δεύτερη γενιά, γιατί η πρώτη γενιά η οποία βγήκε από την Αίγυπτο, είχε πέσει στην έρημο, λόγω της απιστίας της (βλ. Αριθμοί, κεφ. ζ´/6, Α' Κορινθίους Ι'/10:5).

Έπρεπε ο Ισραήλ να κατακτήσει την πόλη Ιεριχώ, την οποία ο Θεός είχε υποσχεθεί, αλλά από στρατιωτική άποψη φαινόταν απόρηθητη. Σύμφωνα με τους κατασκόπους που είχαν σταλεί στην πόλη ήταν ισχυρά οχυρωμένη με ψηλά τείχη, οι πολίτες της ήσαν γιγαντώσωμοι και είχαν άρτια οργάνωση. Ο Θεός όμως έδωσε στον Ιησού του Ναυή συγκεκριμένες οδηγίες πως θα κατακτήσει την πόλη. Δεν του είπε να επιτεθεί με τον στρατό στην πόλη, αλλά του είπε κάτι που ανθρώπινα φαινόταν παράξενο, ακόμα θα μπορούσε κάποιος να το ονομάσει "ανόητο".

Είπε ο Κύριος στον Ιησού του Ναυή: «Θα περιέλθετε την πόλη όλοι οι άνδρες του πολέμου, κύκλο της πόλεως μία φορά ("άπαξ"): έτσι θα κάνεις για 6 ημέρες. Και 7 ιερείς θα βασιάζουν μπροστά από την κιβωτό 7 κεράτινες σάλπιγγες· και την 7η ημέρα θα βαδίσετε γύρω από την πόλη 7 φορές· και οι ιερείς θα σαλπίζουν με τις σάλπιγγες. Και όταν σαλπίσουν με την κεράτινη σάλπιγγα παρατεταμένα, καθώς ακούσετε τον ήχο της σάλπιγγας, ΟΛΟΣ Ο ΛΑΟΣ ΘΑ ΑΛΑΛΑΞΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑ ΑΛΑΛΑΓΜΟ και το τείχος της πόλης θα καταπέσει από τη βάση του, και ο λαός θα ανέβει, ο καθένας κατευθείαν μπροστά του» (Ιησούς του Ναυή, κεφ.ζ´/6:4-5). Τους είπε ο Θεός για 7 ημέρες να γυρίζουν με την Κιβωτό της Διαθήκης γύρω από τα τείχη της πόλης, τις 6 πρώτες ημέρες μόνο μία φορά και την 7η ημέρα να γυρίζουν 7 φορές. Όταν ακούσουν το παρατεταμένο ήχο της σάλπιγγας, τότε όλος ο λαός θα αλαλάξει πολύ δυνατά, τα τείχη θα πέσουν και στη συνέχεια θα μπουν μέσα για να καταλάβουν την πόλη. Όλα έγιναν ακριβώς, όπως ο Κύριος διέταξε, ο λαός αλάλαξε και τα τείχη έπεσαν.

Η δοξολογία έριξε τα απόρητα τείχη. Η Παλαιά Διαθήκη έχει πολλούς τύπους και συμβολισμούς, που στην Καινή Διαθήκη βλέπουμε το αντίτυπο και την πνευματική εκπλήρωση. Ο κατά σάρκα λαός Ισραήλ με την δοξολογία έριξε τα "τείχη στην Ιεριχώ". Σήμερα ο πνευματικός λαός Ισραήλ, η εκκλησία του Ιησού με την δοξολογία γκρεμίζει τα "τείχη των προβλημάτων", όσο απόρητα και εάν φαντάζουν, αρκεί η δοξολογία να γίνεται στη σωστή όχθη. Ένα τέτοιο τείχος είναι και ο "ΙΟΣ της κορώνας", που πέφτει με την δοξολογία στον "ΥΙΟ του Θεού", τον Ιησού. Η δοξολογία γκρεμίζει την "Ιεριχώ" που

εσύ έχεις κτίσει μέσα σου, ή την "Ιεριχώ" που κτίζουν οι άλλοι γύρω σου. Η ζωή μας έχει πολλά τείχη που πρέπει να πέσουν.

Όλες οι προσπάθειες και οι ενέργειες των κυβερνήσεων, των ιατρών και των νοσηλευτών για να καταπολεμήσουν τον κορονοϊό ήσαν και είναι άξιες επαίνου, γιατί κάνουν ότι είναι ανθρωπίνως δυνατόν, αλλά χρειάζεται και κάτι ακόμα περισσότερο για να επισφραγίσει την προσπάθειά τους και να τους δώσει τη λύση. Χρειάζεται να εκζητήσουν τον Θεό, που Τον είχαν ξεχάσει, χρειάζεται οι ηγέτες και ο απλός λαός να ταπεινώσουν τον εαυτό τους και να υψώσουν στη ζωή τους τον αναστημένο και ένδοξο Ιησού, ο οποίος είναι η μόνη λύση των προβλημάτων. Μέσα στον Λόγο του Θεού διαβάζουμε: *«Μακάριον το έθνος, του οποίου ο Θεός είναι ο Κύριος. Ο λαός, τον οποίον εξέλεξε διά κληρονομίαν αυτού»* (Ψαλμός ΛΓ/33:12). Είναι μακάριο, ευλογημένο το κράτος που έχει κάνει τον Θεό να είναι ο "Κύριος", να είναι Αυτός που έχει την "εξουσία" επάνω στο κράτος.

8. ΜΗΝ ΚΑΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΣΥ ΤΟ ΙΔΙΟ ΛΑΘΟΣ

Από τα περιστατικά που αναφέρθηκαν παραπάνω, το συμπέρασμα είναι απλό: Μέσα στο πρόβλημα δοξάζεις και λατρεύεις τον Θεό και το πρόβλημα θα φύγει, γιατί ο Θεός ξέρει να ελευθερώνει τον δίκαιο. Τη λύση σε όλες τις περιπτώσεις, στον φυσικό τομέα, την έχει ο λαός του Κυρίου, η άγια εκκλησία Του, όταν υψώνει φωνή αλαλαγμού προς τον Κύριο των δυνάμεων. Τη νίκη την έχουν αυτοί που έχουν κάνει στη ζωή τους τον Ιησού Χριστό προσωπικό τους κύριο και λυτρωτή. Η εκκλησία δοξάζει τον Κύριο και ο βραχίονάς Του κινείται προς σωτηρία και λύση, όχι μόνο από τον ιό της πανδημίας που κατέκλυσε την ανθρωπότητα ολόκληρο το 2020 και μετά, αλλά και από κάθε άλλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο άνθρωπος. Για τον Ιησού δεν υπάρχουν μικρά ή μεγάλα προβλήματα, μικρές ή μεγάλες αρρώστιες, για τον Κύριο τα πάντα είναι κάτω από την εξουσία Του και την παντοδυναμία Του. Περιμένει εσένα να συνεργαστείς μαζί Του, σε περιμένει να Του το ζητήσεις.

Λαέ του Θεού μην κάνεις το ίδιο λάθος που έκαναν οι περισσότερες χορωδίες των μπαλκονιών, που με ανθρώπινα μέσα θέλησαν να γεμίσουν την πονεμένη τους καρδιά με λίγο χαρά και λίγη αισιοδοξία. Κάνε αυτό που ο Θεός ευαρεστείται, ύψωσε φωνή δοξολογίας και λατρείας προς τον Κύριο της δόξας, προς τον Ιησού Χρι-

στό. Δεν χρειάζεται ο Κύριος λογοτεχνικές προσευχές, από σένα θέλει απλή καρδιά και απλά λόγια ευχαριστίας. Κάνε το και καθώς θα υψώνεις φωνή δοξολογίας, οι καταρράκτες των ευλογιών του ουρανού θα ανοίξουν και θα δεις τη δόξα του Κυρίου Ιησού να πλημμυρίζει τη ζωή σου και να σου δίνει νόημα και περιεχόμενο.

Από όλες τις χορωδίες των μπαλκονιών, είτε στην Ιταλία που αναφερθήκαμε στην αρχή, είτε στη δική μας χώρα, είτε αλλού, ξεχώρισε μόνο μία, η **"χορωδία της πίστης"** (όπως εμείς την ονομάσαμε), η χορωδία που άρχισε να δοξάζει τον ένα και μόνο αληθινό Θεό **μέσα στο πρόβλημα** που κατακυριεύει τη χώρα τους και έφερε όλους τους πολίτες σε απόγνωση. Αυτή είναι η σωστή αντιμετώπιση όλων των προβλημάτων μέσα στη ζωή μας: Δοξολογία μέσα στη δίνη των προβλημάτων και όλα τα "τείχη" γκρεμίζονται.

Το ίδιο συστήνω, όχι μόνο σε αυτούς που συνειδητά λατρεύουν τον Κύριο Ιησού στη ζωή τους, αλλά και σ' αυτόν που είναι **αδιάφορος** με τα πράγματα του Θεού, ή που ασκεί τα θρησκευτικά του καθήκοντα τυπικά και από συνήθεια, γιατί έτσι τα έμαθε από μικρός, ή που είναι απασχολημένος με τα πράγματα του κόσμου και δεν έχει χρόνο, ή που ακόμα με το στόμα του αρνείται τον Θεό. Προτρέπω τον κάθε άνθρωπο προσωπικά να κάνει ένα απλό πείραμα, που είναι "να δοκιμάσει" τον Θεό. Ο ίδιος μας το λέγει αυτό, δεν είναι δικά μου λόγια: *«Γεύθητε και ιδέτε ότι αγαθός (είναι) ο Κύριος· μακάριος ο άνθρωπος ο ελπίζων επ' αυτόν»* (βλ. Ψαλμός ΛΔ/34:8 & Α' Πέτρου Β/2:3).

Δεν αναφέρομαι και δεν σου συστήνω θρησκείες, δόγματα, ομάδες, αιρέσεις, οργανώσεις, κλπ, κλπ. αλλά σου συστήνω ένα πρόσωπο τον **Κύριο ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ**. Σου συστήνω Αυτόν που γεννήθηκε από την παρθένο Μαρία, έζησε μια άγια και αναμάρτητη ζωή, διήλθε τη ζωή του ολόκληρη ευεργετώντας και θεραπεύοντας όλους τους καταδυναστευομένους από την αμαρτία και τον Διάβολο, πέθανε επάνω σ' έναν ατιμωτικό σταυρό, πληρώνοντας τα λύτρα της δικής σου αμαρτίας, αναστήθηκε την τρίτη ημέρα και τώρα ζει στη δόξα του ουρανού, περιμένοντας να συναντήσει και εσένα!!

Κλείνω το θέμα με τα παρακάτω λόγια:

**Για να καταπολεμήσεις της "κορώνας τον ΙΟ"
Δώσε τη δόξα στου "Θεού τον ΥΙΟ"
Το όνομά Του ένα και ΜΟΝΑΔΙΚΟ: "Ι Η Σ Ο Υ Σ"**

Όταν έχεις οποιοδήποτε πρόβλημα, άρχισε να διαβάζεις δυνατά (όχι από μέσα σου) τα παρακάτω λόγια. Είναι από τον Ψαλμό 91 του Δαβίδ, αλλά σε 1ο πρόσωπο. Είναι μια προσευχή δοξολογίας που βγαίνει μέσα από την καρδιά σου. Αυτό να το κάνεις καθημερινά:

«Κατοικώ κάτω από τη σκιά του ύψιστου Θεού και διαμένω κάτω από τη σκιά του παντοκράτορα Θεού. Λέγω προς τον Κύριο: "ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ καταφυγή μου και ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ το φρούριό μου. ΕΣΥ ΕΙΣΑΙ Θεός μου και σε ΣΕΝΑ θα ελπίζω"

ΕΣΥ Κύριε με λυτρώνεις από τις παγίδες των κυνηγών και από **θανατηφόρο λοιμό**. **ΕΣΥ** με σκεπάζεις με τα πτερά Σου και είμαι ασφαλής κάτω από τις πτέρυγές Σου. Η αλήθειά Σου είναι για μένα πανοπλία και ασπίδα.

Δεν φοβάμαι από φόβο νυχτερινό και **δεν φοβάμαι** την ημέρα από βέλος που έρχεται εναντίον μου.

Δεν φοβάμαι από θανατικό, το οποίο περιπατεί στο σκοτάδι και **δεν φοβάμαι** από όλεθρο, ο οποίος ερημώνει μέρα μεσημέρι.

Χιλιάδες θα πέφτουν από αριστερά μου και μυριάδες θα πέφτουν από δεξιά μου, πλην σε μένα δεν θα πλησιάζει θανατικό και όλεθρος. Μόνο με τους οφθαλμούς μου θα τα θεωρώ όλα αυτά και θα βλέπω την ανταπόδοση των ασεβών.

Επειδή Εσένα τον Κύριο, την ελπίδα μου, τον ύψιστο, **εγώ έκαμα καταφύγιο**, δεν θα συμβαίνει σε μένα κακό και δεν θα πλησιάζει μάστιγα στη σκηνή μου, διότι Εσύ θα προστάξεις τους αγγέλους Σου για μένα **για να με διαφυλάττουν** σε όλους τους δρόμους μου. Θα με σηκώνουν στα χέρια τους για να μην προσκόψει σε λίθο το πόδι μου.

Επειδή έθεσα σε Σένα την αγάπη μου, δια τούτο **Εσύ θα με λυτρώσεις** και Εσύ θα με υψώνεις, **διότι εγώ γνώρισα το όνομά Σου**.

Θα σε επικαλούμαι και Συ θα με εισακούς. Μαζί μου θα είσαι στη θλίψη, **Εσύ θα με λυτρώνεις** και Εσύ θα με δοξάζεις. Θα με χορτάσεις σε μακρότητα ημερών και θα μου δείχνεις τη σωτηρία μου».

01. Ο κατοικών υπό την σκέπη του Υψίστου υπό την σκιάν του Παντοκράτορος θέλει διατρίβει.
02. Θέλω λέγει προς τον Κύριον: "Συ είσαι καταφυγή μου και φρούριόν μου· Θεός μου· επ' αυτόν θέλω ελπίζει".
03. Διότι αυτός θέλει σε λυτρώνει εκ της **παγίδος των κυνηγών** και εκ **θανατηφόρου λοιμού**.
04. Με τα πτερά αυτού θέλει σε σκεπάζει, και υπό τας πτέρυγας αυτού θέλεις εισθαι ασφαλής· η αλήθεια αυτού είναι πανοπλία και ασπίς.
05. Δεν θέλεις φοβείσθαι από φόβου νυκτερινού, την ημέραν από βέλους πετωμένου.
06. Από θανατικού, το οποίον περιπατεί εν σκότει· από ολέθρου, όστις ερημώνει εν μεσημβρία·
07. Χιλιάς θέλει πίπτει εξ αριστερών σου και μυριάς εκ δεξιών σου· πλην εις σε δεν θέλει πλησιάζει.
08. Μόνον με τους οφθαλμούς σου θέλεις θεωρεί και θέλεις βλέπει των ασεβών την ανταπόδοσιν.
09. Επειδή συ τον Κύριον, την ελπίδα μου, τον Ύψιστον έκαμες καταφύγιόν σου,
10. **δεν θέλει συμβαίνει εις σε κακόν**, και μάστιξ δεν θέλει πλησιάζει εις την σκηνήν σου.
11. **Διότι θέλει προστάξει εις τους αγγέλους αυτού περί σου, διά να σε διαφυλάττωσιν εν πάσαις ταις οδοίς σου.**
12. Θέλουσι σε σηκόνει επί των χειρών αυτών, διά να μη προσκόψης προς λίθον τον πόδα σου.
13. Θέλεις πατήσει επί λέοντα και επί ασπίδα· θέλεις καταπατήσει σκύμνον και δράκοντα.
14. Επειδή έθεσεν εις εμέ την αγάπην αυτού, διά τούτο **θέλω λυτρώσει αυτόν**· θέλω υψώσει αυτόν, **διότι εγνώρισε το όνομά μου**.
15. Θέλει με επικαλείσθαι, και θέλω εισακούει αυτού· μετ' αυτού θέλω εισθαι εν θλίψει· **θέλω λυτρώνει αυτόν** και θέλω δοξάζει αυτόν.
16. Θέλω χορτάσει αυτόν μακρότητα ημερών και θέλω δείξει εις αυτόν την σωτηρίαν μου.

Τα παρακάτω Βιβλικά αποσπάσματα είναι υποσχέσεις, προ-εδοποιήσεις και προτροπές προς τον λαό του Θεού, ώστε στις έσχατες ημέρες που ζούμε, οι πιστοί να μην ταραζονται και λιποψυχούν, όταν βλέπουν τις επερχόμενες κρίσεις που θερίζει ο άνθρωπος που έχει απορρίψει τη ζωντανή σχέση του με τον Θεό, αλλά να έχουν τέλεια ειρήνη και εμπιστοσύνη στο Κύριο της δόξας, τον Ιησού.

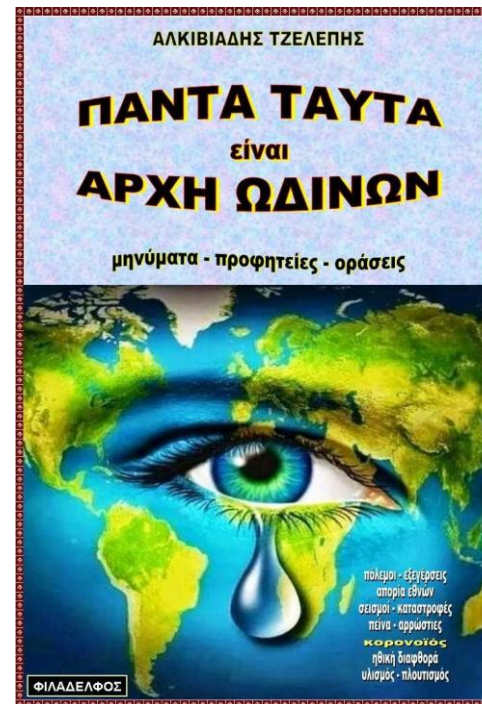
Ψαλμός ΜΖ/47:1-5

01. Ο Κύριος είναι ΦΩΣ μου και ΣΩΤΗΡΙΑ μου· ποιον θέλω φοβηθή; Ο Κύριος είναι δύναμις της ζωής μου· από ποιον θέλω δειλιάσει;
02. Ότε επλησίασαν επ' εμέ οι πονηρευόμενοι, διά να καταφάγουν την σάρκα μου, οι αντίδικοι και οι εχθροί μου, **αυτοί προσέκρουσαν και έπεσον.**
03. Και αν παραταχθή εναντίον μου στράτευμα, η καρδιά μου δεν θέλει φοβηθή· **και αν πόλεμος σηκωθή επ' εμέ,** και τότε θέλω ελπίζει.
04. Ένα εξήτησα παρά του Κυρίου, τούτο θέλω εκζητεί· το να κατοικώ εις τον οίκο του Κυρίου πάσας τας ημέρας της ζωής μου, **να θεωρώ το κάλλος του Κυρίου** και να επισκέπτωμαι τον ναόν αυτού.
05. **Διότι εις ημέρα συμφοράς** θέλει με κρύψει εις την σκηνή Αυτού· θέλει με κρύψει εις το απόκρυφον της σκηνής Αυτού· θέλει με υψώσει επί βράχον·

Προσέξτε ιδιαίτερα τις υποσχέσεις του Θεού στο εδάφιο 5, όπου σε ημέρα κρίσης και συμφοράς, ο ίδιος ο Κύριος θα μας κρύψει στα ποβαθιά μέρη της άγιας σκηνής Του. Αυτό σημαίνει τέλεια ασφάλεια.

Ησαΐας Κς'/26:20-21

20. Ελθέ, λαέ μου, **είσελθε** εις τα ταμεία σου και **κλείσον** τας θύρας σου οπίσω σου· **κρύφθητι διά ολίγον καιρόν,** ΕΩΣΟΥ παρέλθη η οργή.
21. Διότι, ιδού, ο Κύριος εξέρχεται από του τόπου αυτού διά να παιδεύση τους κατοίκους της γης **ένεκεν της ανομίας αυτών·** η δε γη θέλει ανακαλύψει τα αίματα αυτής και δεν θέλει σκεπάσει πλέον τους πεφονευμένους αυτής.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 35 - 7

Α' έκδοση: 05/2020 - Σελίδες 88

❖ Το βιβλίο αυτό **γράφτηκε** κατά τη διάρκεια της συνεχιζόμενης επέλασης της πανδημίας του κορονοϊού (Απρ. 2020) και **περιλαμβάνει** προφητείες και οράσεις που ο Κύριος Ιησούς έχει δώσει στον λαό Του, την εκκλησία Του, για τις ημέρες αυτές, ώστε οι πιστοί να πάρουν θάρρος και δύναμη, για να αντιμετωπίζουν τα γεγονότα αυτά με ειρήνη στην καρδιά τους, έχοντας τέλεια εμπιστοσύνη σ' Αυτόν ότι θα τους διαφυλάξει και θα τους προστατεύσει μέσα από τα επερχόμενα δεινά.

❖ Στο βιβλίο αυτό συχνά αναφέρεται η φράση «**αρχή ωδίνων**» και αυτός είναι ο λόγος που δόθηκε και ο σχετικός τίτλος. Όλα αυτά που συμβαίνουν επάνω στην ανθρωπότητα είναι "ωδίνες", είναι πόνοι και συμφορές, που «κοιλοπονούν» κάτι το νέο. Οι προφητείες της Αγίας Γραφής είναι αρκετά αποκαλυπτικές στο θέμα αυτό και ο ίδιος ο Ιησούς Χριστός είχε αναφερθεί πολλές φορές, όταν μιλούσε για τα γεγονότα που θα προηγηθούν της Β' ένδοξης έλευσής Του.